MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

Ei olisi hassumpi ajatus, että suosisi hankinnoissaan tuotteita tai palveluita, joista jäisi jokin ropo kotomaahan. **MIA JOUSLEHTO KAUPPALEHDESSÄ**

Energiapolitiikka oikeaan suuntaan

Työ- ja elinkeinoministeriössä valmistellaan metsähakkeen syöttötariffia koskevaa lakimuutosta. Esitys on elinkeinoministeri Jan Vapaavuoren (kok.) ja valtiovarainministeri Antti Rinteen (sd.) käsialaa.

Ministerit esittävät, että turpeen verotusta kevennetään ja metsähakkeella tuotetun sähkön tuotantotukea nostetaan. Muutoksen on tarkoitus tulla voimaan jo ensi vuoden alusta lähtien.

Vaikka esitetyt muutokset ovat ensi vuoden osalta pieniä, on turpeen verotusta tarkoitus laskea ja metsähakkeen syöttötariffia nostaa vuonna 2016 vuoden 2012 tasolle.

Vapaavuoren ja Rinteen esitys osoittaa, että pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) hallituksen energiapolitiikka oli haitallista sekä kansantaloudellisesti että ilmastopoliittisesti. Turpeen verotuksen kiristäminen johti kivihiilen käytön voimakkaaseen lisääntymiseen ja kotimaisen metsähakkeen käytön vähentymiseen.

Nykyinen hallitus perui jo aikaisemmin ensi vuoden alkuun suunnitellun turpeen verotuksen lisäkiristyksen. Rinteen mukaan uusi esitys vähentää kivihiilen käyttöä, parantaa energiaomavaraisuutta ja tuo lisää työpaikkoja Suomeen.

Koska metsähake korvaa kivihiiltä, vähenevät myös haitallisten kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt.

Metsähakkeen käytön lisääminen helpottaa EU:ssa sovittujen ilmasto- ja energiapoliittisten tavoitteiden saavuttamista. EU-maiden johtajat sopivat pari viikkoa sitten näistä tavoitteista vuoteen 2030 saakka.

Vaikka uusiutuvan energian maakohtaisista tavoitteista on tarkoitus luopua, Suomen kannattaa pyrkiä mahdollisimman suureen uusiutuvan energian käyttöön myös liikenteessä.

Suomen tavoitteena on saavuttaa hiilineutraali yhteiskunta vuoteen 2050 mennessä. Hiljattain julkistetun Low Carbon Finland 2050 Plataform -raportin mukaan tavoite on saavutettavissa, mutta se edellyttää merkittäviä investointipäätöksiä.

Raportin mukaan metsiä voidaan hyödyntää puupohjaisten tuotteiden lisäksi sähkön, lämmön, ja liikenteen biopolttoaineiden tuotannossa.

Metsäteollisuus on huolissaan siitä, ettei puuta riitä sen tarpeisiin, jos puun polttoa

Hallitus aikoo parantaa kotimaisen puun kilpailukykyä suhteessa kivihiileen.

merkittävästi lisätään. Vaikka puun käyttö raportin mukaan kasvaisikin, niin metsien puuston määrä kasvaa jopa puolitoistakertaiseksi nykyiseen tasoon verrattuna.

EU:n asettamat tavoitteet ovat pohjana Pariisissa ensi vuoden lopulla järjestettävälle ilmastokokoukselle. Pariisin kokousta pohjustaa myös YK:n alaisen ilmastopaneeli IPCC:n viikko sitten julkistama ilmastoraportti.

Sen mukaan maailman kasvihuonepäästöt ovat nyt suuremmat kuin koskaan. Jos ilmaston lämpeneminen halutaan pitää kahdessa asteessa, pitää fossiilisten polttoaineiden käytöstä luopua kokonaan vuoteen 2100 mennessä.

Jos ilmastonmuutosta ei saada pysäytettyä, voi lämpötila nousta maapallolla keskimäärin neljä astetta.

Ilmatieteen laitoksen pääjohtaja Petteri Taalas arvioi, että muutos näkyisi voimakkaimmin pohjoisilla alueilla. Suomessa keskilämpötila voisi nousta jopa kuusi astetta.

Kasvihuonekaasujen vähentäminen ei onnistu, elleivät kaikki maat sitoudu tavoitteeseen. Suomen tilanne on moniin muihin maihin verrattuna hyvä, koska meillä on paljon metsiä.

Suomi voi näyttää esimerkkiä, että järkevä energiapolitiikka voi olla myös järkevää ilmastopolitiikkaa.

Järkevä energiapolitiikka hoitaa myös ilmasto-ongelmaa.

Talvivaara konkurssiin

Suurin odotuksin liikkeelle lähtenyt Talvivaara ajautui eilen konkurssiin. Konkurssi on isku paitsi koko kaivosalalle, myös Kainuun maakunnalle, jossa Talvivaara on ollut merkittävä työllistäjä.

Talvivaaran tarina on ollut täynnä rohkeita avauksia, ennakkoluulottomuutta ja suuria epäonnistumisia ja pettymyksiä. Koko kaivosyhtiön luominen tyhjästä oli pitkälti yhden miehen, Pekka Perän, oivalluksen ja peräänantamattomuuden tulos. Kansainväliset sijoittajat saatiin mukaan hankkeeseen, jollaista Suomessa ei aiemmin ollut ollut.

Vaikeudet alkoivat, kun kävi ilmi, että Talvivaara ei kyennyt hallitsemaan uusia tuotantoprosesseja. Kaivos päästi ympäristöön jätevesiä, joissa päästömäärät ylittivät luparajat. Talvivaara joutui investoimaan mittavasti uusiin rakenteisiin ja käsittelyjärjestelmiin, jotta se voi jatkaa toimintaansa.

Tämä kaikki sattui aikana, jolloin nikkelin hinta maailmanmarkkinoilla putosi. Yhtiö joutui akuuttiin rahoituskriisiin, josta se pelastui vain Suomen valtion väliintulon avulla.

Tämäkään ei lopulta riittänyt. Yhtiön rahoitusasema kävi kestämättömäksi ja tämän seurauksena käynnistettiin yrityssaneeraus. Kurki ehti kuolla ennen kuin suo suli – pörssissä noteeratun Talvivaara Oyj:n tytäryhtiö Talvivaara Sotkamo ajautui konkurssiin.

Mitä Talvivaaralle nyt tapahtuu? Tämä on hyvä kysymys.

Yksi vaihtoehto on, että valtio ottaa Talvivaaran hoteisiinsa ja yrittää saada kaivokselle jatkajan. Tässä tilanteessa sellaisen löytäminen ei ole helppoa.

Mikä menee alas, tulee myös ylös. Nikkelin hinta nousee jossakin vaiheessa. Se merkitsee, että Talvivaaran tarina voi jatkua.

Jatkuuko se, sitä on liian aikaista arvioida.

VIERASYLIÖ

Ympäristöhallinto hamuaa valtaa

Politiikka on taistelua vallasta. Valta taas on mahdollisuus alistaa toinen omaan tahtoon. Valta on makeaa, mutta se turmelee.

Ympäristöhallinto on onnistunut poikkeuksellisen hyvin oman etunsa vaalinnassa.

Kansantaloustieteilijä John Kenneth Gallbraith oivalsi jo 1980-luvulla, että julkishallinnon organisaation toimintaa yhteiskunnan hyväksi vääristää oman asian korostamisen lisäksi taipumus oman valtarakenteen luomiseen. Valta-asemaa luodaan muun muassa lainsäädäntövalmistelun ja tiedonvälityksen avulla.

Liito-oravan ujuttaminen luontodirektiivin tiukasti suojeltujen lajien listalle oli voimapoliittinen neronleimaus. Ympäristöhallinto tiukensi valtaansa miljoonaan hehtaariin Suomen maata, kun kesäisin puoli miljoonaa projektimiinaa vilistää metsissämme.

”Todennäköinen hajuhaitta”

Natura 2000 -verkostoa käytettiin muun muassa kotimaisten energiahankkeiden kaatamiseen. Esimerkiksi Vuotoksen allashankkeen esteeksi järjestettiin soita, joiden kaltaisia löytyy runsaasti Atlantilta Tyynellemerelle.

Turkistarhaajia pakotettiin lopettamaan elinkeinotoimintansa pohjavesiriskin takia, joka olisi ollut helposti hallittavissa.

Jätevesiasetus markkinoitiin aikanaan päättäjille iskusanoilla ”Miljoonan ihmisen jätevedet!” Kustannushyötyanalyysi ei kiinnostanut, koska hallintoalamainen oli maksumies.

Ruoppaustoiminnan esteeksi keksittiin tributyylitina. Ulkomaankaupan ja telakkatoiminnan sabotointiin on riittänyt tinapölähdys, joka vastaa 1990-luvun rahtilaivan muutaman tunnin päästöä.

Navetan ympäristölupa tyssäsi todennäköiseen hajuhaittaan. Naapurit eivät hanketta vastustaneet. Lupa-asian käsittely kesti vuoden. Sitä varten hankittiin neljän byrokraatin lausunto. Päätös oli 21 sivun mittainen ja maksoi luvanhakijalle 3 655 euroa.

Yhteistä näille ja lukemattomille muille tapauksille on se, että kansalaisten hyvän elämän edellytyksiä on vahingoitettu päätöksillä, joille ei ole ollut järjellisiä perusteita.

Hallintoalamaisen oikeudet unohdettu

Ympäristöjuristerian ekspertit Kuusiniemi, Ekroos, Kumpula ja Vihervuori ovat laatineet teoksen nimeltä Ympäristöoikeus. Siitä aukeaa kattava kuva ympäristölainsäädännön perusteisiin ja massiivisiin rakenteisiin.

Raskasta ympäristölainsäädäntöä perustellaan kestävällä kehityksellä. Ilman sitä meitä uhkaa ekokatastrofi.

Julkisen vallan käyttöön ei ole liitetty vastuuta.

Perusta on kuitenkin mätä. Energiaa riittää, eivätkä alkuaineet katoa mihinkään. Suomi ei ole hukkumassa jätteisiin eikä sen luonto ole tukahtumassa saasteisiin. Jos meillä olisi vakavia ympäristöongelmia, Englannin kaltaiset tiheään asutut vanhat teollisuusmaat olisivat jo mennyttä kalua.

Väestöräjähdyksen mukanaan tuomia ongelmia ei Suomen lainsäädännöllä ratkaista.

Uusi ympäristölainsäädäntömme on osittain kansainvälistä perua. Suomi on muiden mukana lähettänyt ympäristöbyrokraattista eliittiään kansainväliselle foorumille. Siellä on edistetty omia sektorikohtaisia intressejä kaukana elämän realiteeteista. Ekoideologisia rakenteita ja byrokraattista ylivaltaa on puskettu kansainvälisiin sopimuksiin ja EU-lainsäädäntöön.

Suomessa asioita on paisuteltu ja tulkittu hallinnon lähtökohdista. Asioiden suuruusluokkien ja ratkaisujen yhteiskunnallisten vaikutusten käsittelyä on vältelty, koska järjen käyttö vähentää vallan käytön mahdollisuuksia.

Uudessa ympäristölainsäädännössä vähäpätöisiäkin hankkeita on sysätty raskaan ja monipolkuisen lupaprosessin rattaisiin. On luotu mahtava hallintohimmeli, jolla byrokraatit työllistävät toinen toisiaan.

Mao Tse-tung on todennut, että valta kasvaa kiväärin piipussa. Uuden ympäristölainsäädännön kiväärin piippu on mahdollisuus upottaa investointihanke kymmenvuotiseen lupaprosessiin ilman minkäänlaista vastuuta hankevastaavalle aiheutetusta vahingosta. Tämä avaa lähes rajattomia mahdollisuuksia hankevastaavan alistamiseen.

Lupaa hakevan hallintoalamaisen perusoikeudet – kuten oikeusturva, oikeus työhön ja omaisuuteen – on sivuutettu. Oikeuden vaakaa on siis rukattu ympäristöbyrokraattisen valtakoneiston eduksi.

Valtaa rakennetaan erilaisilla tarinoilla

Ympäristöhallinnon valtapyrkimykset toteutetaan keskittämällä veronmaksajan rahat uusien valtarakenteiden luomiseen. Ympäristöhurskastelu tapahtuu hallintoalamaisten kustannuksella.

Kansan informaatio-ohjaus on avainasemassa ympäristöpolitiikassa. Hallinto lähipiireineen tuottaa jatkuvalla syötöllä niin sanottuun tieteelliseen maailmankatsomukseen perustuvia tarinoita ympäristöuhista ja -katastrofeista. Nämä tuotannollisen toiminnan harjoittajia syyllistävät tarinat resonoivat väkevästi etelän mediassa.

Tämän päivän tarinoita ovat biodiversiteetin romahtaminen ja kestämättömäksi väitetty haja-asutusalueiden yhdyskuntarakenne. Näiden avulla maailman metropoleissa sukkuloiva ympäristöbyrokraattinen eliitti käy nyt käsiksi maaseudun ihmisten työhön ja omaisuuteen.

Kestävän kehityksen taikasanoja hokeva ympäristöhallinto on valtaa hamutessaan rapauttanut oikeusvaltion perustaa. Investointihankkeista on tehty vapaata riistaa. Julkisen vallan käyttöön ei ole liitetty vastuuta. Suhteellisuusperiaatetta rikotaan jatkuvasti.

Suomi elää tuotannollisesta elinkeinotoiminnasta, joka tarvitsee kilpailun puristuksessa mahdollisuuden tarttua ajassa liikkuviin investointimahdollisuuksiin ilman tarpeettomia rasitteita. Rehellistä työtä tekevien kannalta ympäristölainsäädännössä on sortolainsäädännön piirteitä. Työn ja toimeentulon edellytyksiä on murennettu.

Byrokratisoituva Suomi on etenemässä Kreikan jalanjälkiä kohti taloudellista ja sosiaalista katastrofia.

ESA ERANTI

Kirjoittaja on tiedekirjailija ja vapaa ympäristöpolitiikan tutkija. Hän työskentelee erityisasiantuntijana investointiprojekteissa.

PÄIVÄN KUVA

ANTERO YLITALO

Pihlaja kantaa kahta taakkaa

Jos vanhan kansan ennuste toteutuu, pihlajan runsas marjavuosi tietää vähälumista talvea. Toisen tulkinnan mukaan käy päinvastoin. Kuvan pihlaja Toholammilla kantoi keskiviikkoaamuna uljaasti kahta taakkaa öisen lumisateen jäljiltä. Linnut tarvitsevat paljon syötävää, jos tulee runsasluminen talvi.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JUKKA KOIVULA

Kykypuolueen suojaus putosi

Kuluva hallituskausi ja varsinkin sen jälkipuolisko on ollut kokoomukselle hankalaa aikaa.

Vielä pari vuotta sitten näytti siltä, ettei kykypuolueen vauhtia hidasta kukaan eikä mikään. Jyrki Kataisen johdolla kokoomus pyyhälsi historiallisessa, vuodesta ja vaaleista toiseen jatkuneessa voittoputkessa.

Puolueiden teettämä viimeisin imagotutkimus on kuitenkin kokoomukselle murheellista luettavaa. Peräti 60 prosenttia suomalaisista näkee puolueen ylimielisenä. Kokoomuksen johtoa pidetään taitamattomana, eikä sen kykyihin hoitaa yhteisiä asioita enää luoteta.

Vaikka kokoomuksen kannatus on ollut viimeisimmissä gallupeissa vielä kohtuullisen korkealla, ihmisten mielikuvissa tapahtunut muutos on syytä ottaa vakavasti.

Julkisuuskuvan romahdus saattaa nimittäin enteillä tuhoisaa jälkeä seuraavissa eduskuntavaaleissa.

Kokoomukseen liitettävät mielikuvat ovat olleet viime aikoina suoranaisesti vapaassa pudotuksessa.

Lähikuukaudet osoittavat, näkyykö sama viiveellä myös puolueen kannatuksessa vai saadaanko korjausliikkeitä tehtyä.

Vaikutelma ylimielisyydestä on asia, jota suomalaisten poliitikkojen ja puolueiden kannattaisi välttää ruton lailla.

jukka.koivula@maaseuduntulevaisuus.fi

Kokoomuksen kohdalla tilannetta voi pitää erityisen hälyttävänä, sillä nimenomaan kokoomuslaiset ovat viime vuosina onnistuneet imagopolitiikassaan poikkeuksellisen taitavasti.

Kokoomus on osannut vaikuttaa samanaikaisesti vastuulliselta ja luotettavalta, mutta myös raikkaalta. Puolueeseen on luotettu erityisesti taloudenhoidossa.

Nyt kykypuolueen suojaus on päässyt putoamaan.

Suomen luottoluokituksen lasku horjuttaa mielikuvaa taitavasta taloudenhoidosta.

Toisaalta kokoomus alkaa ilmiselvästi kärsiä pitkään hallitusvastuussa olevan perisynneistä. Omaan valta-asemaan kiintyminen paistaa liian selvästi lävitse.

Vastaavia esimerkkejä löytyy poliittisesta lähihistoriasta. 2000-luvun alussa SDP:tä pidettiin vallantäyteisenä ja ylimielisenä. Viime vaalikaudella keskusta leimautui samaiseen kyseenalaiseen kunniaan.

Kun kokoomuksen pitkäaikainen puheenjohtaja, pääministeri Katainen päätti luopua tehtävistään, hänelle alettiin hakea kuumeisesti seuraajaa.

Kataisen johtama ylileveä hallitus toimi huonosti, ja mies itse sai tarpeekseen kivireen vetämisestä.

Uudeksi kokoomuspomoksi ja samalla Suomen pääministeriksi valittiin kesällä kokoomuksen puoluekokouksessa Eurooppa- ja ulkomaankauppaministeri Alexander Stubb.

Yksinkertaistaen voi sanoa, että poliitikkona Stubb edustaa modernin kokoomuspolitiikan henkilöitymää.

Kansainvälisen, kielitaitoisen, menestyneen ja hyväntuulisen pääministerin piti varmistaa kokoomukselle ykköspaikka myös seuraavissa vaaleissa. Missä mentiin vikaan?

Stubb vaikuttaisi vikatikiltä tilanteessa, jossa talous- ja työllisyystilanne on jatkuvasti heikentynyt.

Kun ihmisten mielet on vallannut vakava huoli tulevasta, ei pääministerin hulluttelevia julkisuustempauksia katsota hyvällä.

Stubbin tyyli olisi todennäköisesti vedonnut kansaan paremmin nousukaudella, jolloin talous kasvaa ja jakovaraa riittää.

Raskaina aikoina pääministeriltä toivotaan ja edellytetään arvokkuutta.

Jos Stubbille käy vaaleissa kalpaten, pätkäpääministeriys päättyy Suomessa mahalaskuun jo toistamiseen.

Myös keskustan Mari Kiviniemi oli kouluttautunut, kielitaitoinen ja kansainvälinen henkilö – siis lähtökohtaisesti hyvinkin edustava pääministeri.

Yhtymäkohtia Stubbiin on muitakin. Kiviniemi valittiin aikoinaan pääministeriksi oman puolueväkensä päätöksellä. Myös Kiviniemen puheenjohtaja- ja pääministeritaival käynnistyi Lahdessa.

Kiviniemi ei kuitenkaan viime eduskuntavaaleissa suomalaisia vakuuttanut. Päinvastoin merkittävä osa keskustan kannattajista vaihtoi puoluetta tai jäi kotiin. Liikkuvat äänestäjätkin kiersivät keskustan kaukaa.

Keskustan tappioon oli toki olemassa kosolti muitakin syitä. Jos kokoomus häviää vaalit, syitä tappioon on niin ikään osattava etsiä syvempää kuin pelkästä pääministerin esiintymisestä.

Vaikutelma ylimielisyydestä on kuitenkin asia, jota suomalaisten poliitikkojen ja puolueiden kannattaisi välttää ruton lailla.

Mikään ei ärsytä keskivertoäänestäjää niin raskaasti kuin omahyväiseltä ja vallantäyteiseltä vaikuttava poliitikko.

LEHTIKATSAUS

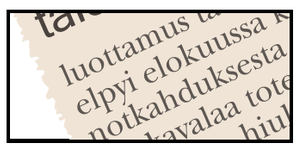

Sääntöjä pitää kunnioittaa

Länsi-Savon mielestä vastuullinen kalastaja kunnioittaa sääntöjä.

”Kalastaminen on yhteispeliä, ja siihen kuuluvat tietyt säännöt. Jokaisen vastuullisen kalastajan tulee tietää velvollisuutensa.

Kun lupa-asiat ja pyydysmerkinnät ovat kunnossa, kalastamisesta voi nauttia kevyin mielin. Se ei ole nykypäivää, että kalastaa vippaskonstein, salaa ja ilman lupia.

Aikaisemmin kalastusta valvoivat niin sanotut valantehneet valvojat. Uuden lain mukaan valvojan tulee suorittaa elykeskuksen järjestämä koe, ja hänellä tulee olla vesialueen omistajan valtuutus.”

”On aivan oikein, että kalastamista valvotaan. Se tuo jämptiyttä vesille. Valvonta tarttuu niihin, jotka edelleen yrittävät kalastaa kepulikonstein.”

Hallitus ahtaalla

Kalevan mielestä hallituksen kaataminen ei ratkaisisi Suomen talousongelmia.

”Oppositiolla on yllättäen tarjolla tuhannen taalan paikka kaataa hallitus. Viimeksi hallitus on vaihtunut välikysymyksen seurauksena vuonna 1958, aivan toisenlaiseen maailmanaikaan.”

”Opposition välikysymys kotimaan huonosta talouskehityksestä ja pahenevasta työttömyydestä on varmasti aiheellinen, mutta syy ei yksin ole hallituksen. Talouskasvu on heikkoa koko EU:ssa.

Hallituksen kaatuminen puoli vuotta ennen eduskuntavaaleja ei ole järkevä ratkaisu Suomen talousongelmiin, vaan päinvastoin. Aikaistetut vaalit pelkästään sekoittaisivat poliittisen elämän ja jähmettäisivät päätöksenteon entisestään.

Posliinikaupassa rymistelyn sijaan oppositio voisi keskittyä talouspoliittisten keinojen kirkastamiseen 19. huhtikuuta pidettävissä eduskuntavaaleissa. Ne tulevat nopeasti.”